

Ványai Fehér József

A láncos madár

Dúvad, kiben pálinka gyúl,
nem én vagyok, nem én vagyok.
Ahol megfagy a bölcsesség,
nem lehetek élő fátkya,

jel nekem csak búzakereszt.
Közömbös anyagból fogant
prédikátor nyakas népe,
hallgat a végtelen hideg.

Az egek beszélnek a kint,
éj csak éjnek ad jelentést,
gondolatnak csinál sátozt
a szellem, a láncos madár.

Gaz és ige

Ahogy a mérges rózsafa
illatával kapaszkodik,
úgy a lélek töviszei
hulló vérrel marasztalnak.

A gőgöt eltakargatni
szellemi gazzal nem lehet.
Ki ölni és ádázkodni
buzgó, szívét felfalhatja.

Vádló tűz kiált az égre,
csak a romolhatatlan mag
marad, az ige tején nő
a hit, a drága szegletkő.

Vaskarc a tejüvegen

Téged erősebb törvény véd,
vaskarc, önérzet-pipafüst.
Bár mélyén búskomorság ül,
örömmel hullsz gyönyörkútba,

fenekéről kacsint a bűn.
Sebességbe belealudt
tájak lomha testrészeid.
A valóságos valóság

felőről, hát mindent vissza!
Kósza káosz uralma rajt,
kinek zárvány a mindenség.
Hideg tejüveg a Napon.